

i uwielbienia Najwyższemu Panu i Barankowi. „*Błogostawieństwo i chwała, mądrość i dziękczynienie, cześć, moc i potęga Bogu naszemu na wieki wieków. Amen*“ (Apok. 7, 12). Starcy zanoszą w złotych czasach modlitwy świętych, a wszyscy słudzy Boży, i wielcy i mali, po odbytych nad „wielką wszetecznicą“ sędzie Bożym... (Apok. 19, 2), wezwani na wesele Baranka, przyłączają się do chórów niebieskich. Ta niebieska liturgia nie jest wytworem spekulacji, lecz ostatecznym etapem naszego zbawienia, które dopełni się w niebieskiej Jerozolimie, nie mającej już widomego przybytku. Bóg bowiem sam jest jej świątynią. (Apok. 21, 22).

Podobny obraz sytuacji Kościoła i jego liturgii przedstawiony jest w liście do Żydów (12, 22—24). Oto Kościół na ziemi, otoczony „*mnóstwem świadków*“ (Hebr. 12,1) przystąpił do Góry Syjonu. Jest ona przeciwstawieniem góry Synaj, na której Bóg przemówił do ludu Starego Przymierza, dał mu zakon jako normę sprawiedliwości i gdzie usiłowano zewnętrznymi ofiarami zadośćuczynić za grzechy ludu Bożego. „Góra Syjon“ oznacza z jednej strony miejsce sprawiedliwości, Bóg bowiem jest sędzią wszystkich, z drugiej zaś miejsce pojednania, gdyż Jezus nazwany jest przez Apostoła pośrednikiem Nowego Testamentu, a krew Jego, krwią „pokropienia“. W prawdzie znajdujemy się dopiero u podnóża Góry Syjon, lecz jako powołani do społeczności świętych, zwracamy się podczas swej wędrówki na ziemi do tamtej niebieskiej Jerozolimy. Stąd eschatologiczno-symboliczny charakter i sens kultu doczesnego. Kościół na ziemi sprawuje swoją liturgię na podobieństwo liturgii wiecznej, niebieskiej, jako chwałę i uwielbienie Boga. Czyni to w nadziei oczekiwania na przyjście swego Pana, czemu daje wyraz w prośbie: „*Przyjdź, Panie Jezu!*“ (Apok. 22, 20).

Studium liturgiki koncentruje się więc na trzech fundamentalnych księgach: mszale, rytuale i brewiarzu i uwypukla trzy istotne aspekty liturgii: wspomnienie przeszłości, uświęcenie teraźniejszości i antycypację przyszłości. „*Jezus Chrystus wczoraj i dziś, tenże sam i na wieki*“ (Hebr. 13, 8) — oto zasadniczy motyw liturgii Kościoła.

Ks. A. B.

MSZA ŚW. WOTYWNA O MATCE BOSKIEJ W SOBOTY ROKU MARYJNEGO

(Dekret „Urbis et Orbis“ S. R. C. dnia 29 listopada 1953 r.).

W celu szerzenia czci Najświętszej Maryi Panny w Roku Maryjnym nie tylko prywatnie, ale także publicznie. Św. Kongregacja Rytów w dniu 29. XI. 1953 r. wydała dekret, na mocy którego można, od dnia 8 grudnia 1953 r. do 8 grudnia 1954 r. we wszystkie soboty, we wszystkich kościołach i kaplicach, odprawić jedną Mszę św. śpiewaną lub czytaną tzw. *votivo-privata*, o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny z wyjątkiem świąt zdwojonych I lub II klasy (dx. I vel II classis), ferii, wigilii i oktawy uprzywilejowanej I lub II rzędu, świąta, wigilii lub oktawy Matki Boskiej, a po Mszy św. winno być odprawione jakieś nabożeństwo ku czci Matki Boskiej.

Komentarz

Jedna Msza święta o Niepokalanym Poczęciu Najśw. Maryi Panny wotywno - prywatna winna być odprawiona według rubryk mszalnych (por. Rubricae generales Missalis Romani, tit. IV. n. 3, et Addit. et Variat., tit. II, n. I, 10 et II, tit. V, n. 4). Nie można jej porównać ze Mszą św. *D. N. J. Summi et Aeterni Sacerdotis*. Dekret nie rozróżnia Mszy św. czytanej czy śpiewanej, gdyż można odprawić jedną lub drugą wg rubryk ogólnych (por. Addit. et Variat. I. c.) nawet we święta dx. maiora vel minora.

Zabrania się: 1) w święta dx. I vel II classis, 2) w ferie uprzywilejowane: W. Sobota, 3) w wigilie uprzywilejowane Bożego Narodzenia, Zesłania Ducha Św. i Epifanii, 4) oktawy uprzywilejowane I lub II rzędu: Zmartwychwstania Pańskiego, Zesłania Ducha Św., Epifanii, Bożego Ciała, 5) w każde święto Matki Boskiej nawet pojedyncze (Matki Boskiej w sobotę), wigilie lub oktawę M. B. i wtedy odprawia się Mszę św. z dnia z przywilejami, jak niżej.

Kommemoracje trzeba wziąć ze wszystkich świąt i ferii przypadających, z niedzieli uprzedzonej lub przeniesionej co do oficjum, jeśli zaś odprawia się w dx., to opuszcza się 3-cią modlitwę o Duchu Świętym.

Gloria: trzeba mówić zawsze, gdyż ta Msza św., chociaż wotywna, odprawia się na sposób uroczysty, nie mówi się tylko we wigilie świąt Matki Boskiej.

Modlitwy nakazane przez Biskupa (*imperata*) odmawia się według rubryk, chyba, że rubryki nakazują ją opuścić, np. gdy już są cztery modlitwy we Mszy św.

Graduał odmawia się z V. *Alleluja* z wyjątkiem czasu Septuagesimy i Wielkiego Postu, a w czasie Wielkanocnym dodaje się dwa *Alleluja*.

Credo opuszcza się, a odmawia się tylko w czasie oktaw Matki Boskiej, lecz nie rytu pojedynczego.

Sekreta: zamiast słowa „*Solemnitate*“, trzeba powiedzieć słowo „*commemoratione*“.

Prefacja zawsze o Matce Boskiej ze słowami: „*Et te in Conceptione immaculata*“.

Ostatnia Ewangelia z dnia mającego własną Ewangelię np. w Wielkim Poście.

Warunek konieczny. „*Ut aliquod pium exercitium peragatur in honorem B. M. V.*“; nie jest koniecznym błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem, lecz wystarczy np. odmówienie modlitwy Ojca św. Piusa XII na Rok Maryjny i litanii o Najśw. Maryi P.

Praktycznie w tym roku tak trzeba odprawiać:

Lipiec:

3-go, pozwala się, Msza św. o M. B., 2. m. św. Leona II Pap., 3. okt. śś. Piotra i Pawła App., Pref. N. M. P. Ost. Ewang. *Ecce nos* z dn. okt. Ap.

10-go, pozwala się, Msza św. o M. B., 2. m. śś. Siedmiu Braci, 3. o Duchu Św. Pref. N. M. P.

- 17-go, pozwala się, Msza św. o M. B., 2. m. św. Aleksego, 3. o Duchu Św.,
 24-go, pozwala się, Msza św. o M. B., 2. m. z wigilii św. Jakuba, 3. św.
 Krystyny. Pref. M. B., Ost. Ewang. z wigilii.
 31-go, pozwala się, Msza św. o M. B., 2. m. św. Ignacego, Pref. N. M. P.

Sierpień:

- 7-go, pozwala się, Msza św. o M. B., 2. m. św. Kajetana, 3. św. Donata,
 Pref. N. M. P.
 14-go, zabrania się, Msza św. z wigilii Wniebowz. N. M. P., jak w Rubryceli.
 21-go, zabrania się, Msza św. z wigilii Wniebowz. N. M. P., 2. św. Joanny
 Fran. de Chan., Cred., Pref. N. M. P.: *Et te in Assumpt.*
 28-go, pozwala się, Msza św. o M. B., 2. św. Augustyna, 3. św. Hermeta,
 Pref. N. M. P.

Wrzesień:

- 4-go, zabrania się, Msza św. o *S. Maria in Sabb.*, jak w Rubryceli.
 11-go, zabrania się, Msza św. z Narodzenia N. M. P., jak w Rubryceli.
 18-go, pozwala się, Msza św. o Matce Boskiej, 2. św. Józefa z Kupert.,
 3. z soboty Suchych Dni, Pref. N. M. P., Ost. Ewang. z Suchych Dni.
 25-go, zabrania się, Msza św. z *S. Maria in Sabb.*, jak w Rubryceli.

Październik:

- 2-go, pozwala się, Msza św. o M. B., 2. św. Aniołów Stróżów, Pref. M. B.,
 Ost. Ewang. Aniołów Stróżów.
 9-go, pozwala się, Msza św. o M. B., 2. św. Jana Leon., 3. o Duchu Św.,
 śś. Dionizego i Tow. Pref. N. M.
 16-go, pozwala się, Msza św. o M. B., 2. św. Jadwigi. 3. o Duchu Św.,
 Pref. N. M. P.
 23-go, zabrania się, Msza św. z *S. Maria in Sabb.*, jak w Rubryceli.
 30-go, pozwala się, Msza św. o M. B., 2. z wigilii Wszystkich Świętych,
 3. o Duchu Św., Pref. N. M. P. Ost. Ewang. z wigilii.

Listopad:

- 6-go, pozwala się, Msza św. o M. B., 2. z oktawy Wszystkich Świętych.
 3. o Duchu Św., Pref. M. B.
 13-go, zabrania się, Msza św. o św. Stanisławie Kostce dx. II cl.
 20-go, pozwala się, Msza św. o M. B., 2. św. Feliksa de Val., Pref. M. B.
 27-go, zabrania się, Msza św. z *S. Maria in Sabb.*, jak w Rubryceli.

Grudzień:

- 4-go, zabrania się, Msza św. o św. Barbarze dx. II cl.

Jeśli tej Mszy św. nie można w tym dniu odprawić, to nie można jej
 przenosić lub brać z niej kommemorację.

Ks. Brunon Magott